
ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ՝ ՆՎԻՐՎԱԾ ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱՎՈՐՄԱՆ 15-ԱՄՅԱԿԻՆ

Հունիսի 21-ին Արցախի պետական համալսարանի (ԱրՊՀ) մեծ դահլիճում տեղի ունեցավ «Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետություն. անցյալը, ներկան և ապագան» խորագրով միջազգային գիտաժողովի հանդիսավոր բացումը: Գիտաժողովը, որի ժամանակացույցն ընդգրկում էր հունիսի 21-23-ը, անցկացվում էր ԼՂՀ նախագահ Արկաղի Ղուկասյանի հովանավորությամբ: Միջոցառման հիմնական նպատակն էր նպաստել տարածաշրջանում ստեղծված իրողությունների առավել խոր իմաստավորմանը, տարածաշրջան, որն այսօր դժվար է պատկերացնել առանց Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության: Գիտաժողովի աշխատանքների կազմակերպման և համակարգման համար ստեղծված խորհրդի կազմում ընդգրկված էին ՀՀ կրթության և գիտության նախարար Լևոն Մկրտչյանը, ԼՂՀ կրթության, մշակույթի և սպորտի նախարար Կամո Աթայանը, ԵՊՀ և ԱրՊՀ ռեկտորներ Արամ Միմոնյանն ու Համլետ Գրիգորյանը և մոտ տասնյակ մշակութային ու քաղաքական գործիչներ:

Հանդիսավոր նիստի բացման խոսքում Կ. Աթայանն իրազեկեց, որ գիտաժողովի աշխատանքներին մասնակցում էին տարբեր երկրների մոտ հարյուր ներկայացուցիչներ, որոնցից շատերը հայտնի են հայագիտության զարգացման մեջ ունեցած աչքի ընկնող ներդրումներով: ԼՂՀ-ից և ՀՀ-ից գատ` գիտաժողովում ընդգրկվել էին Ռուսաստանի Դաշնության, Գերմանիայի, Ֆրանսիայի, Իտալիայի, ԱՄՆ-ի, Ուկրաինայի և այլ պետությունների ներկայացուցիչներ: Կ. Աթայանը ներկայացրեց ԼՂՀ նախագահի ուղերձը` ուղղված գիտաժողովի մասնակիցներին, իսկ ԼՂՀ ԱԺ արտաքին հարաբերությունների հարցերի մշտական հանձնաժողովի նախագահ Վահրամ Աթանեսյանը ներկայացրեց ԼՂՀ ԱԺ նախագահի ուղերձը:

Գիտաժողովի հանդիսավոր բացման արարողությանը ներկա գտնվող ԼՂՀ - վարչապետ Անուշավան Դանիելյանը, ողջունելով ներկաներին` հույս հայտնեց, որ համաժողովի ներկայացուցչական կազմը թույլ կտա առաջիկա օրերի ընթացքում քննարկել հարցերի լայն շրջանակ, որն առնչվում է ինչպես Լեռնային Ղարաբաղի պատմությանն ու մշակույթին, նրա հոգևոր ժառանգությանը, այնպես էլ ԼՂՀ կենսագործունեության քաղաքական-իրավական հայեցակետերին, ԼՂՀ սոցիալ-տնտեսական զարգացման հեռանկարներին: Ա. Դանիելյանը բեղմնավոր աշխատանք մաղթեց գիտաժողովի մասնակիցներին` վստահեցնելով, որ այն կարելի է գնահատել որպես երկրի միջազգային ճանաչմանն ուղղված ևս մեկ կարևոր քայլ: Գիտաժողովի մասնակիցներին իր օրհնանքն ու բարեմաղթանքները հղեց Հայ Առաքելական եկեղեցու Արցախի թեմի առաջնորդ Պարգև արքեպիսկոպոս Մարտիրոսյանը: Իսկ ԼՂՀ ՊԲ նախարար, զենեքալ-լեյտենանտ Սեյրան Օհանյանը նման միջոցառման կարևորությունը հիմնավորեց թե՛ գիտա-

կան մտքի և թե՛ հայրենիքի պաշտպանի հաղթանակով: Ողջունի խոսքով հանդես եկավ նաև բանաստեղծ Վարդան Հակոբյանը: ՀՀ ԿԳ նախարար Լ. Մկրտչյանն Արցախում միջազգային գիտաժողովի անցկացման փաստը որակեց որպես անկախ պետականության ամրապնդման վկայություն:

Լիազուժար նիստում ելույթներով հանդես եկան գերմանացի հայագետ Թեսսա Հոֆմանը («Պայթուցիկ տանգ կետերից դեպի սառեցված կոնֆլիկտները. Լեռնային Ղարաբաղը, Աբխազիան և Հարավային Օսեթիան՝ համեմատության մեջ»), ՀՀ ԳԱ ՊԲ տնօրեն Աշոտ Մելքոնյանը («Արցախ-Ջավախք պատմական գուգահեռներ»), գիտաժողովի խորհրդի անդամ, պատմական գիտությունների դոկտոր Համլետ Պետրոսյանը («Հնագիտական հետազոտություններն Արցախում. կազմակերպվածությունը, ձեռքբերումները, բացթողումները և հեռանկարները»):

Գիտաժողովում ընդգրկված 92 զեկուցումների հիմնադրույթները նախապես տպագրվել էին առանձին գրքով: Հունիսի 22–23-ը գիտաժողովն իր աշխատանքը ծավալեց 3 մասնաճյուղերում՝ պատմության, մշակույթի և քաղաքագիտության, սոցիոլոգիայի ու տնտեսագիտության: Կարդացվեցին բազմաթիվ զեկուցումներ, որոնց մի մասը՝ ԱրՊՀ-ում, մշակույթային մասնաճյուղը՝ Գանձասարում:

Պատմության մասնաճյուղի 8 նիստերում (համանախագահներ՝ Բ Հարությունյան, Հ. Մարգարյան, Էդ. Դանիելյան, Վ. Բալայան, Պ. Չոբանյան, Գ. Գեղամյան, Գ. Գրիգորյան, Հ. Աբրահամյան, Ա. Սիմոնյան, Ա. Վիրաբյան, Ա. Մելքոնյան, Ա. Վարդանյան, Էդ. Մինասյան) լսվեցին 39 զեկուցում: Արցախի պատմության տարբեր ժամանակահատվածների կարևորագույն խնդիրները լուսաբանող զեկուցումներով հանդես եկան Վալերի Խաչատրյանը (Հայաստան)՝ «Արցախը ուրարտական սեպագիր աղբյուրներում», Բաբկեն Հարությունյանը (Հայաստան)՝ «Արցախի, Հայոց Արևելից կողմերի և Ղարաբաղի տարածքի շուրջը», Կլոդ Սուրաֆյանը (Ֆրանսիա)՝ «Արցախի իշխանական տների ազգաբանության փորձ», Ժիրայր Դեղեյանը (Ֆրանսիա)՝ «Արցախը և Կիլիկիան», Ալդո Ֆեռարին (Իտալիա)՝ «Ընթացիկ և Ղարաբաղի հայկական ազնվականությունը», Անդրեա Շմիդտը (Բելգիա)՝ «Յոթերորդ դարի կրոնական պատկերամարտությունը Ադվանքում (Արցախ, Ուտիք և Մեծ Կողմանք)», Պավլիկ Չոբանյանը (Հայաստան)՝ «Արցախի ազատագրության խնդիրը և վրաց դիրքորոշումը XVIII դ. 2-րդ կեսին», Ամատունի Վիրաբյանը (Հայաստան)՝ «Ղարաբաղի սահմանները 1917–1923 թթ.», Վահրամ Բալայանը (Արցախ)՝ «Տարածքային ամբողջականության միջազգային իրավունքի սկզբունքը և ղարաբաղյան հիմնահարցի կարգավորման հեռանկարները» և այլք: Բոլոնիայի համալսարանի հայագիտության ամբիոնի վարիչ Գաբրիելա Ուլուհոջյանի (Իտալիա)՝ «Արցախը Երեմիա Քեոմյուրճյանի քարտեզում» զեկուցումը նվիրված էր հայ եկեղեցիների և սրբատեղերի՝ XVII դ. մի կորաված արժեքավոր քարտեզի պատմությանը:

Քաղաքագիտության, սոցիոլոգիայի, տնտեսագիտության, փիլիսոփայության մասնաճյուղի հինգ նիստերում (համանախագահներ՝ Յու. Սուվարյան, Ն. Հովհաննիսյան, Հ. Գրիգորյան, Ալ. Մանասյան, Լ. Հարությունյան) լսվեցին 22 զեկուցում: Ղարաբաղյան հակամարտության քաղաքական և դիվանագիտական են-

թախորքերի և մեր քաղաքական պահվածքի մասին հանգամանալից զեկուցումով հանդես եկավ քաղաքագետ Ալ. Մանասյանը (Հայաստան): Արթուր Մկրտչյանի (Հայաստան)՝ «Ռազմական անվտանգության սոցիոլոգիական բաղադրիչները», Արթուր Աթանեսյանի (Հայաստան)՝ «Տեղեկատվական պատերազմի վարման որոշ առանձնահատկությունները ինտերնետում (Ղարաբաղյան հակամարտության օրինակով)» զեկուցումներում քննարկվեցին տեղեկատվական պատերազմի ռազմավարության խնդիրները: ԼՂՀ-ում շուկայական տնտեսության անցման փուլերի, ձեռնարկատիրական ռիսկի կառավարման, սեզոնային միգրացիայի խնդիրների բացահայտման մասին էին Արմինե Առստամյանի (Արցախ), Մարգարիտա Աֆանասյանի (Արցախ) և Միհրան Գալստյանի (Հայաստան) զեկուցումները:

Մշակույթի մասնախմբի 8 նիստերում (համանախագահներ՝ Ա. Քալանթարյան, Ն. Պետրոսյան, Ա. Աղասյան, Ն. Հակոբյան, Մ. Հասրաթյան, Լ. Վարդանյան, Ն. Միմոնյան, Վ. Ղազարյան, Մ. Նավոյան) լավեցին 35 զեկուցում: Համալետ Պետրոսյանի, Ժորես Խաչատրյանի, Աշոտ Փիլիպոսյանի, Վարդգես Սաֆարյանի կողմից նատաշրջանին ներկայացված «Արցախի՝ Տիգրանակերտի ենթադրվող տարածքի և շրջապատի հնագիտական հետազոտության հիմնական արդյունքները» վկայում են, որ Խաչենագետի ներքնահովիտը մշակութային և բնական մի յուրօրինակ տարածք է, որը ցուցադրում է հայ էթնոմշակույթի մշտական ներկայությունը ընդհուպ մինչև նոր ժամանակները: 2004–2005 թթ. Շուշիի, Հանդաբերդի վանքի պեղումների հիմնական արդյունքների և Արցախի տարածքից հայտնաբերված եկեղեցական սպասքի եզակի նմուշների մասին հետաքրքիր տեղեկություններ հնչեցին Լյուբա Կիրակոսյանի, Վարդգես Սաֆարյանի, Նորա Ենգիբարյանի, Մանուշակ Տիտանյանի, Նյուրա Հակոբյանի, Ֆրինա Բաբայանի, Աղավնի Ժամկոչյանի (Հայաստան) զեկուցումներում:

Ազգաբանական հետազոտությունների համատեքստում հետաքրքրությամբ լավեցին Լիլիա Վարդանյանի (Հայաստան), Ա. Տեր-Սարգսյանի (Մոսկվա), Համալետ Սարգսյանի (Հայաստան) զեկուցումները՝ նվիրված Լեռնային Ղարաբաղի ազգագրության ուսումնասիրման ակունքներին, հետխորհրդային շրջանում գյուղական ընտանիքների զարգացման միտումներին և XIX դ. Լեռնային Ղարաբաղի բնակչության թվի ու էթնիկական կազմի շարժընթացին: Արցախում ազգագրական երևույթների որոշակի դրսևորումների մասին ուշագրավ նյութեր էին պարունակում Աղասի Թադևոսյանի (Հայաստան) «Դարբնի ծխական կերպարի իմաստաբանությունը արցախցիների հավատալիքների համատեքստում (XIX-XX դդ.)», Սամվել Մկրտչյանի (Հայաստան) «Տոները դարաբաղցիների ավանդական կենցաղում», Ս. Պողոսյանի ու Ա. Ստեփանյանի (Հայաստան)՝ «Սյունիք-Արցախի ավանդական տարազախումբը հայոց տարազի համակարգում» զեկուցումները:

ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԻ բանահյուսական տեքստաբանության բաժնի վարիչ Ալվարդ Ղազիյանի (Հայաստան) զեկուցման թեման էր «Արցախի բանագիտությունը XIX դ. երկրորդ կես – XX դ. (երեկ և այսօր)», իսկ Թամար Հայրապետյանի (Հայաստան) «Կոնստանդին Մելիք-Շահնագարյանի (Տմբլաչի Խաչան) ժողովրդագիտա-

կան գործունեությունը» և Կլարա Ասատրյանի (Հայաստան) «Ս. Բարխուդարյանի դերը Արցախի վիճակն արձանագրությունների հավաքման ու հրատարակման գործում» զեկուցումներում արժևորվում էր մշակութային այդ երկու երախտավորների գիտական վաստակը: «Ժողովրդական բանահյուսության դրսևորումներն Արցախյան ազատամարտում» զեկուցման մեջ բանախոս Սվետլանա Վարդանյանը (Հայաստան) պատերազմ և հումոր. անհամատեղելի թվացող իրողությունների համադրմամբ բացահայտում էր ծայրահեղ իրավիճակներում Արցախի ժողովրդի ոգու անպարտելիությունը: Էսթեր Խեմչյանը (Հայաստան) քննում էր «Պատմական անձանց վիպական կերպավորումը Արցախի բանահյուսության մեջ», իսկ Վերթինե Սվազյանը՝ (Հայաստան) սփյուռքահայերից գրաված արցախյան բանահյուսության նշխարները:

Արտակ Դաբադյանի (Հայաստան) «Արցախյան հակամարտության հայկական կողմի մարդկային կորուստները 1988–1991թթ.» և Մխիթար Գաբրիելյանի (Հայաստան) «Ադրբեջանից բռնագաղթվածների վերաբնակեցման գործընթացը ԼՂՀ-ում» ժողովրդագրական ազգագրությանը նվիրված զեկուցումները հիմնված էին բանախոսների կատարած հարցախուզային տվյալների վրա, և Ադրբեջանից հայ փախստականների վերաբնակեցման խնդիրը համարվում էր ԼՂՀ իշխանությունների քաղաքականության գերակայություններից մեկը:

ՀՀ ԳԱԱ ԱԻ տնօրեն Արարատ Աղասյանի և փոխտնօրեն Աննա Ասատրյանի «Շուշեցի մեծ քանդակագործը» և «Հայրենի Շուշվա կարոտը սրտում» զեկուցումները գրված էին քանդակագործ Հակոբ Գյուրջյանի ծննդյան 125 և կոմպոզիտոր Գրիգոր Սյունիի ծննդյան 130-ամյակների առթիվ: Նույն ինստիտուտի ճարտարապետության բաժնի վարիչ Մուրադ Հասարթյանն իր «Հայկական միջնադարյան ճարտարապետության արցախյան ստեղծագործական դպրոցը» զեկուցման մեջ ժողովրդական մշակույթի այս բնագավառի դրսևորումները քննում էր վանական համայնքներում՝ Գանձասարում, Դադիվանքում, Գտչավանքում, Խաթրավանքում, իսկ ժողովրդական երաժշտության բաժնի վարիչ Միկե Նավոյանի զեկուցումում կարևորվում էր Արցախի երաժիշտների ավանդը XI–XIII դարերի հայ հիմներգության մեջ: Հրավարդ Հակոբյանի (Հայաստան) բանախոսությունը նվիրված էր Արցախի հայրենանվեր իշխանների ու հոգևորականների ջանքերի շնորհիվ մեզ հասած փառահեղ ձեռագրերի ուսումնասիրությանը, իսկ Անահիտ Բաղդասարյանը (Հայաստան) անդրադառնում էր Արցախի ժողովրդական նվագարանային երաժշտության հարցերին:

Հունիսի 23-ին Արցախի պետական համալսարանի մեծ դահլիճում տեղի ունեցավ գիտաժողովի եզրափակիչ լիագումար նիստը: Լսվեցին մասնաճյուղերի ղեկավարների հաղորդումները քննարկումների մասին: Ամփոփելով գիտաժողովի արդյունքները՝ ԵՊՀ ռեկտոր Ա. Միմոնյանն ընդգծեց ընթերցված զեկուցումների կարևորությունը պատմամշակութաբանական ընդհանուր գործընթացներում:

Գիտաժողովի շրջանակներում իրականացվեցին նաև մշակութային միջոցառումներ՝ տարաբնույթ հանդիպումներ, պատմաճանաչողական այցեր:

ԹԱՄԱԸ ՀԱՅԴԱՊԵՏՅԱՆ